

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

Výzva k předložení připomínek k předloze nařízení Komise o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*

(2013/C 229/01)

Zúčastněné strany mohou předložit své připomínky ve lhůtě jednoho měsíce ode dne zveřejnění této předlohy nařízení na adresu Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž Evropské komise:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

E-mail: stateaidgreffe@ec.europa.eu

Ref.: HT.3572 — SAM — *de minimis* review

Znění předlohy je k dispozici rovněž na této adrese:

http://ec.europa.eu/competition/consultations/2013_second_de_minimis/index_en.html

PŘEDLOHA NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. .../...**ze dne 17. července 2013****o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis*****(Text s významem pro EHP)**

(2013/C 229/02)

EVROPSKÁ KOMISE,

po konzultaci s Poradním výborem pro státní podpory,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 4 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory⁽¹⁾,

po zveřejnění předlohy tohoto nařízení⁽²⁾,

- (1) Financování ze státních prostředků, které splňuje kritéria podle čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“), představuje státní podporu a na základě čl. 108 odst. 3 Smlouvy je nutné o něm informovat Komisi. Podle článku 109 Smlouvy však může Rada vymezovat druhy podpor, které jsou z této oznamovací povinnosti vyňaty. V souladu s čl. 108 odst. 4 Smlouvy může Komise přijmout nařízení týkající se

(¹) Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

(²) Úř. věst. C 229, 8.8.2013, s. 1.

těchto kategorií státní podpory. Na základě nařízení (ES) č. 994/98 Rada v souladu s článkem 109 Smlouvy rozhodla, že podpora *de minimis* by mohla jednu takovou kategorii představovat. Z toho důvodu se podpora *de minimis* jako podpora, která je poskytována témuž podniku během daného období a nepřekročí určitou pevně stanovenou částku, považuje za opatření nesplňující všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a nepodléhá proto oznamovacímu postupu.

- (2) Komise v četných rozhodnutích objasnila pojem podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy. Komise rovněž představila svou politiku týkající se stropu podpory *de minimis*, do jehož výše se čl. 107 odst. 1 Smlouvy nemusí použít, nejprve ve sdělení o pravidle *de minimis* pro státní podpory ⁽¹⁾ a poté v nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ⁽²⁾ a v nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ⁽³⁾. Vzhledem ke zkušenostem získaným při uplatňování nařízení (ES) č. 1998/2006 se zdá být vhodné upravit některé podmínky stanovené v tomto nařízení a toto nařízení nahradit.
- (3) Je vhodné zachovat strop ve výši 200 000 EUR pro výši podpory *de minimis*, kterou na jednotlivý členský stát může jediný podnik obdržet v kterémkoli tříletém období. Tento strop je stále nutný k zajištění toho, aby žádné z opatření spadajících do působnosti tohoto nařízení neovlivnilo obchod mezi členskými státy a/nebo nenarušilo ani nemohlo narušit hospodářskou soutěž.
- (4) Pro účely pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě je podnikem jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování ⁽⁴⁾. Soudní dvůr rozhodl, že všechny subjekty kontrolované (právně či fakticky) tímž subjektem by se měly pokládat za jediný podnik ⁽⁵⁾. V zájmu právní jistoty a snížení administrativní zátěže by toto nařízení mělo stanovit úplný seznam jasných kritérií, na jejichž základě se určí, kdy jsou dva či více subjektů považovány za jediný podnik. Komise z přesně definovaných kritérií definice „propoje-

ných podniků“ obsažené v definici malého a středního podniku v příloze I nařízení (ES) č. 800/2008 ⁽⁶⁾ vybrala taková kritéria, která jsou vhodná pro účely tohoto nařízení. Tato kritéria jsou již veřejným orgánům známa a měla by se vzhledem k oblasti působnosti tohoto nařízení použít na malé a střední podniky i na velké podniky.

- (5) V zájmu přihlednutí k průměrné malé velikosti podniků působících v odvětví silniční nákladní dopravy je vhodné stanovit strop pro podniky provozující silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu na 100 000 EUR. Integrované služby, u nichž doprava jako taková tvoří pouze jeden z prvků, jako jsou například stěhovací služby, poštovní či kurýrní služby či služby sběru a zpracování odpadů, by se neměly považovat za dopravní služby. S ohledem na nadměrnou kapacitu v odvětví silniční nákladní dopravy a s přihlednutím k cílům dopravní politiky v záležitostech přetížení silniční sítě a nákladní dopravy by měla být z oblasti působnosti tohoto nařízení vyloučena podpora pro nabývání vozidel pro silniční nákladní dopravu podniky, které provozují nákladní silniční dopravu pro cizí potřebu. Vzhledem k vývoji v odvětví silniční přepravy cestujících již není vhodné používat nižší strop v tomto odvětví.
- (6) S ohledem na zvláštní pravidla uplatňovaná v odvětvích prvovýroby zemědělských produktů, rybolovu a akvakultury a na nebezpečí, že v těchto odvětvích by i podpora, jež nedosahuje stropů stanovených v tomto nařízení, mohla přesto splňovat kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, by se toto nařízení nemělo vztahovat na uvedená odvětví.
- (7) Vzhledem k podobnosti zpracování a uvádění na trh u zemědělských produktů a u nezemědělských produktů by se toto nařízení mělo vztahovat na zpracovávání a uvádění na trh u zemědělských produktů za předpokladu, že jsou splněny určité podmínky. Činnosti probíhající v zemědělských podnicích potřebné pro přípravu produktu k prvnímu prodeji, například sklizeň, nařezání nebo mláčení obilovin či balení vajec, ani první prodej dalším prodejcům nebo zpracovatelům by se v této souvislosti neměly považovat za zpracování nebo uvádění na trh. Soudní dvůr stanovil ⁽⁷⁾, že jakmile Unie přijme právní předpis o společné organizaci trhu v daném zemědělském odvětví, nesmějí členské státy
- ⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 6.3.1996, s. 9.
- ⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 69/2001 ze dne 12. ledna 2001 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 30).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1998/2006 ze dne 15. prosince 2006 o použití článků 87 a 88 Smlouvy na podporu *de minimis* (Úř. věst. L 379, 28.12.2006, s. 5).
- ⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Ministero dell'Economica e delle Finanze v. Cassa di Risparmio di Firenze SpA et al., C-222/04, Sb. rozh. 2006, s. I-289.
- ⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Nizozemsko v. Komise, C-382/99, Sb. rozh. 2002, s. I-5163.
- ⁽⁶⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).
- ⁽⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci Francie v. Komise, C-456/00, Sb. rozh. 2002, s. I-11949.

- přijmout jakékoli opatření, které by jej mohlo porušovat nebo k němu stanovit výjimky. Z tohoto důvodu by se toto nařízení nemělo použít na podpory, jejichž výše je stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených nebo uvedených na trh a nemělo by se vztahovat ani na podpory, které jsou vázány na závazek dělit se o tuto podporu s prvovýrobcem.
- (8) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podporu napomáhající vývozu ani na podporu zvýhodňující domácí výroby před dováženy. Zejména by se neměla vztahovat na podporu financování zřízení a provozu distribuční sítě v jiných členských státech nebo třetích zemích. Podpora umožňující pokrytí nákladů na účast na veletrzích nebo na studie či poradenské služby potřebné k uvedení nového nebo stávajícího výrobku na nový trh zpravidla podporu vývozu nepředstavuje.
- (9) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na podniky v obtížích, jelikož podnikům v obtížích není vhodné poskytovat finanční podporu mimo plán restrukturalizace. Kromě toho vyvstávají potíže při stanovení hrubého grantového ekvivalentu podpory poskytované tomuto druhu podniků. V zájmu zajištění právní jistoty je vhodné stanovit jasná kritéria, podle nichž se při určování toho, zda je pro účely tohoto nařízení určitý podnik považován za podnik v obtížích, nevyžaduje podrobné posouzení situace tohoto podniku.
- (10) Období tří let, které se zohlední pro účely tohoto nařízení, by mělo být posuzováno průběžně, a to tak, že při každém novém přidělení podpory *de minimis* je potřebné zohlednit celkovou částku podpory *de minimis* poskytnuté v daném účetním roce, jakož i během dvou předcházejících účetních let.
- (11) Pokud jsou podniky činné v odvětvích vyloučených z působnosti tohoto nařízení, jakož i v jiných odvětvích nebo činnostech, mělo by se toto nařízení vztahovat na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis*. Tatáž zásada by se měla uplatnit v případě, že podniky působí v odvětvích, na něž se vztahují nižší stropy podpory *de minimis*. Pokud nelze zajistit, aby činnosti v odvětvích, pro něž platí nižší stropy podpory *de minimis*, byly předmětem podpory *de minimis* pouze do výše těchto nižších stropů, měl by se u všech činností podniku použít nejnižší strop.
- (12) Toto nařízení by mělo stanovit pravidla, podle nichž nebude možné obcházet maximální intenzitu podpory stanovenou ve zvláštních nařízeních či rozhodnutích Komise. Rovněž by mělo stanovit jasná a snadno použitelná pravidla kumulace.
- (13) Toto nařízení nevylučuje možnost, že by opatření nebylo považováno za státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy z jiných důvodů než těch, které jsou upraveny v tomto nařízení, například proto, že opatření je v souladu se zásadou subjektu činného v tržním prostředí či proto, že neobsahuje převod státních prostředků.
- (14) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a účinného dohledu by se toto nařízení mělo použít jen v případě podpory *de minimis*, pro niž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent, aniž by bylo nutné provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Tento přesný výpočet lze například provést u grantů, dotací úrokových sazeb, daňových osvobození se stanoveným stropem nebo jiných nástrojů, u nichž je zaručeno, že příslušný strop nebude překročen. Stanovit strop znamená, že pokud není či ještě není známa přesná výše podpory, musí členský stát předpokládat, že se tato výše bude rovnat tomuto stropu, aby tak zajistil, že několik opatření podpory společně nepřekročí strop stanovený tímto nařízením, a musí použít pravidla kumulace.
- (15) Pro účely transparentnosti, rovného zacházení a správného použití stropu *de minimis* by měly všechny členské státy používat stejnou metodu výpočtu. Pro zjednodušení tohoto výpočtu by částky podpory, které nejsou poskytnuty formou grantu vypláceného v hotovosti, měly být přepočteny na hrubý grantový ekvivalent. Pro výpočet hrubého grantového ekvivalentu transparentních druhů podpory, u níž se nejedná o granty a podpory poskytované v několika splátkách, je nutné používat tržní sazby běžné v době poskytnutí této podpory. Za účelem jednotného, transparentního a jednoduchého používání pravidel státní podpory by tržními sazbami platnými pro účely tohoto nařízení měly být referenční sazby stanovené podle sdělení Komise o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹⁾.
- (16) Podpora sestávající z půjček by měla být považována za transparentní podporu *de minimis*, jestliže byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě tržních úrokových sazeb běžných v době poskytnutí podpory. Aby se zjednodušilo posuzování drobných krátkodobých půjček, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši půjčky, tak dobu její splatnosti. Ze zkušenosti Komise vyplývá, že

(1) Úř. věst. C 14, 19.1.2008, s. 6.

půjčky do výše buď 1 000 000 EUR poskytované na dobu pěti let, nebo půjčky do výše 500 000 EUR poskytované na dobu deseti let, které jsou zajištěny kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky, lze považovat za půjčky s hrubým grantovým ekvivalentem ve výši stropu podpory *de minimis*.

- (17) Podpora sestávající z kapitálových injekcí by se neměla považovat za transparentní podporu *de minimis*, ledaže celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice uvedená v (*nových pokynech o rizikovém financování*) by neměla být považována za transparentní podporu *de minimis*, ledaže je v rámci daného opatření poskytován kapitál pouze do stropu podpory *de minimis* na každý cílový podnik.
- (18) Podpora sestávající ze záruk by se měla považovat za transparentní, pokud byl hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě premií „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise pro dotčený druh podniku. Například v případě malých a středních podniků sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na státní podpory ve formě záruk ⁽¹⁾ udává úrovně roční premie, při jejichž překročení by se státní záruka nepovažovala za podporu. Aby se zjednodušilo posuzování krátkodobých záruk za až 80 % relativně nízké půjčky, mělo by toto nařízení obsahovat jasné pravidlo, jehož použití není složité a které zohlední jak výši příslušné půjčky, tak dobu trvání záruky. Toto pravidlo by se nemělo použít na záruky za související transakce, které nepředstavují půjčku, např. záruky za transakce s vlastním kapitálem. Pokud záruka nepřekračuje 80 % příslušné půjčky, zaručená částka není vyšší než 1 500 000 EUR a délka záruky nepřekračuje pět let, lze záruku považovat za záruku s hrubým grantovým ekvivalentem rovnajícím se stropu podpory *de minimis*. Totéž platí, pokud záruka nepřekračuje 80 % příslušné půjčky, zaručená částka není vyšší než 750 000 EUR a délka záruky nepřekračuje deset let.
- (19) V případě, že půjčka či záruka je nižší nebo má kratší dobu trvání, než jsou ty uvedené v 16. a 18. bodě odůvodnění, měl by se hrubý grantový ekvivalent vypočítat vynásobením poměru mezi skutečnou výší a maximální výší uvedenou v 16. a 18. bodě odůvodnění poměrem mezi skutečným trváním a pěti lety a částkou 200 000 EUR. To by znamenalo, že např. půjčka ve výši 500 000 EUR poskytnutá na 2,5 roku by měla hrubý grantový ekvivalent ve výši 50 000 EUR.
- (20) Po oznámení členským státem může Komise přezkoumat, zda opatření podpory, které netvoří grant, půjčka, záruka, kapitálová injekce nebo opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice, má hrubý grantový ekvivalent, který nepřevyšuje strop podpory *de minimis*, a zda by proto mohlo spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (21) Komise je povinna zajistit, aby se dodržovala pravidla státní podpory, a v souladu se zásadou spolupráce stanovenou v čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii by členské státy měly plnění tohoto úkolu usnadnit tím, že pomocí vhodných mechanismů zajistí, aby celková výše podpory *de minimis* udělená podle pravidla *de minimis* jedinému podniku nepřesáhla celkový povolený strop.
- (22) Před poskytnutím každé podpory *de minimis* by členské státy měly ověřit, zda nová podpora *de minimis* pro jejich členský stát nepřekročí strop podpory *de minimis* a zda budou dodrženy i další podmínky stanovené tímto nařízením.
- (23) K tomu, aby se zajistilo, že členské státy mají k dispozici přesné, spolehlivé a úplné údaje zaručující, aby udělením nové podpory *de minimis* nebyl překročen strop použitelný na příslušný podnik, mělo by se od členských států požadovat, aby zřídily centrální rejstřík podpor *de minimis* obsahující informace o všech podporách *de minimis* poskytnutých v souladu s tímto nařízením orgány daného členského státu. Členské státy by měly mít volnost v určení konceptu rejstříku i vhodném mechanismu jeho zřízení, tak aby byl v souladu s jejich ústavní a správní strukturou, pokud zajistí, že rejstřík všem veřejným orgánům v daném členském státu umožní, aby u všech podniků kontrolovaly výši obdržené podpory *de minimis*. Na zřízení tohoto rejstříku by členské státy měly mít dostatek času.
- (24) Do doby, než určitý členský stát zřídí centrální rejstřík evidující údaje za období tří let, měl by tento členský stát s výslovným odkazem na toto nařízení informovat dotčený podnik o výši poskytnuté podpory *de minimis* a o charakteru *de minimis* této podpory. Kromě toho by měl dotčený členský stát před poskytnutím takové podpory obdržet od podniku prohlášení o ostatních podporách *de minimis*, na které se vztahuje toto

⁽¹⁾ Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10.

nařízení nebo jiná nařízení o podpoře *de minimis* a které tento podnik získal během daného účetního roku a dvou předcházejících účetních let.

- (25) K tomu, aby Komise mohla sledovat provádění tohoto nařízení a zjišťovat možné případy narušení hospodářské soutěže, mělo by se od členských států požadovat, aby každým rokem poskytovaly základní informace o výši podpory přidělované v souladu s tímto nařízením. Pokud však daný členský Komisi informoval, kde jsou všechny údaje požadované ve zprávách zpřístupněny veřejně, nemělo by se od něj již zaslání zprávy Komisi požadovat.
- (26) S ohledem na zkušenosti Komise a zejména s ohledem na intervaly, v nichž je obvykle nutné politiku státní podpory přezkoumat, by doba používání tohoto nařízení měla být omezena. Pokud by platnost tohoto nařízení měla skončit bez prodloužení, měly by mít členské státy pro podpory *de minimis*, na které se vztahuje toto nařízení, k dispozici adaptační období šesti měsíců,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na podporu poskytnutou podnikům ve všech odvětvích s výjimkou:

- a) podpory poskytované podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ⁽¹⁾;
- b) podpory poskytované podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;
- c) podpory poskytované podnikům činným v oblasti zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:
 - i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky;
 - ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;
- d) podpory na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, zejména podpory přímo spojené s vyváženým množstvím, s vytvořením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností;
- e) podpory podmíněné užitím domácích produktů na úkor produktů dovážených;
- f) podpory poskytované podnikům v obtížích definovaným v čl. 2 písm. e).

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ze dne 17. prosince 1999 o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury (Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22).

2. Pokud je určitý podnik činný v odvětvích uvedených v odst. 1 písm. a), b) nebo c) a zároveň i v jiných odvětvích spadajících do působnosti tohoto nařízení, vztahuje se toto nařízení na podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* poskytované v souladu s tímto nařízením.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu a akvakultury uvedených v příloze I nařízení (EU) č. (ještě nepřijato; viz návrh Komise KOM(2011) 416) o společné organizaci trhu s produkty rybolovu a akvakultury;
- b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;
- c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcem nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel;
- d) „jediným podnikem“ pro účely použití tohoto nařízení všechny subjekty, mezi nimiž existuje alespoň jeden z těchto vztahů:
 - i) jeden subjekt vlastní většinu hlasovacích práv, která náležejí akcionářům nebo společníkům, v jiném subjektu;
 - ii) jeden subjekt má právo jmenovat nebo odvolat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného subjektu;
 - iii) jeden subjekt má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném subjektu podle smlouvy uzavřené s daným subjektem nebo dle ustanovení v zakladatelské (společenské) smlouvě (listině) nebo ve stanovách tohoto subjektu;
 - iv) jeden subjekt, který je akcionářem nebo společníkem jiného subjektu, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného subjektu, většinu hlasovacích práv, náležejících akcionářům nebo společníkům, v daném subjektu;

Subjekty, mezi nimiž a jedním či více dalšími subjekty existuje některý ze vztahů popsaných výše, jsou rovněž považovány za jediný podnik;

e) „podnikem v obtížích“ podnik splňující alespoň jednu z těchto podmínek:

- i) v případě společnosti s ručením omezeným, kde v důsledku kumulace ztrát došlo ke ztrátě více než poloviny upsaného základního kapitálu; tento případ nastává, když odečtení kumulovaných ztrát od rezerv (a jiných prvků, jež se obecně považují za regulační kapitál společnosti) vede k negativnímu výsledku, který překračuje polovinu upsaného základního kapitálu;
- ii) v případě společnosti, v níž alespoň někteří společníci plně ručí za závazky společnosti, v důsledku kumulace ztrát došlo ke ztrátě více než poloviny jejího kapitálu zaznamenaného v účetnictví této společnosti;
- iii) podnik se nachází v kolektivním úpadkovém řízení nebo splňuje podmínky vnitrostátního práva pro zahájení kolektivního úpadkového řízení na žádost věřitelů;
- iv) účetní poměr dluhu podniku k vlastnímu kapitálu je vyšší než 7,5;
- v) poměr úrokového krytí hospodářského výsledku podniku před úroky a zdaněním byl v posledních dvou letech nižší než 1,0;
- vi) rating udělený podniku alespoň jednou ratingovou agenturou registrovanou podle nařízení (ES) č. 1060/2009 ⁽¹⁾ je rovnocenný CCC+ („platební schopnost je závislá na zachování příznivých podmínek“) nebo nižší.

Pro účely písmene e) tohoto odstavce se malý nebo střední podnik, který existuje méně než tři roky, považuje za podnik v obtížích pouze tehdy, pokud splňuje podmínky stanovené v bodě iii) uvedeného písmene.

Článek 3

Podpora *de minimis*

1. Má se za to, že opatření podpory nespĺňují všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto jsou vyloučena z označovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňují podmínky stanovené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku a v člancích 4 a 5.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1060/2009 ze dne 16. září 2009 o ratingových agenturách (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 1).

2. Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jedinému podniku definovanému v čl. 2 písm. d), nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 200 000 EUR.

Celková výše podpory *de minimis*, kterou členský stát poskytne jedinému podniku definovanému v čl. 2 písm. d) a provozujícímu silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu, nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 100 000 EUR. Podpora *de minimis* nesmí být použita pro nabytí vozidel pro silniční nákladní dopravu.

3. Pokud určitý podnik provozuje silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu a zabývá se též jinými činnostmi, pro něž platí strop ve výši 200 000 EUR, vztahuje se na tento podnik strop ve výši 200 000 EUR za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby přínos pro činnost silniční nákladní dopravy nepřekročil 100 000 EUR a aby podpora *de minimis* nebyla použita pro nabytí vozidel pro silniční nákladní dopravu.

4. Podpora *de minimis* je poskytnuta v okamžiku, kdy podnik získá na tuto podporu podle platného vnitrostátního právního režimu právní nárok.

5. Stropy stanovené v odstavci 2 se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a jejím sledovaném cíli a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Tříleté účetní období se stanoví podle účetních let používaných podnikem v příslušném členském státě.

6. Stropy stanovené v odstavci 2 jsou vyjádřeny jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. částky před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent podpory.

Podpora splatná v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době poskytnutí podpory.

7. Jestliže by v důsledku poskytnutí nové podpory *de minimis* došlo k překročení stropu podpory *de minimis* stanoveného v odstavci 2, nevztahují se na žádnou část této nové podpory výhody tohoto nařízení.

8. V případě spojení či nabytí je třeba přihlídnout k veškerým podporám *de minimis* poskytnutým dříve kterémukoli z obou spojovaných podniků, aby se zjistilo, zda žádnou novou podporou *de minimis* poskytnutou nově vzniklému či nabývajícím podniku nedošlo k překročení stropu, aniž by došlo k zpochybnění podpory *de minimis* zákonně poskytnuté před spojením či nabytím.

V případě rozdělení jednoho podniku na dva či více samostatných podniků se podpora *de minimis* poskytnutá před rozdělením přidělí podniku, který byl jejím příjemcem, což je v zásadě podnik, který převzal činnosti, na něž byla podpora *de minimis* použita. Pokud by takové přidělení nebylo možné, přidělí se podpora *de minimis* poměrným způsobem na základě účetní hodnoty vlastního kapitálu nových podniků.

Článek 4

Výpočet hrubého grantového ekvivalentu

1. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Za transparentní podporu se považují zejména opatření podpory uvedená v odstavcích 2 až 6.

2. Podpora sestávající z půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud došlo k použití jedné z těchto dvou metodik:

a) půjčka je zajištěna kolaterálem pokrývajícím alespoň 50 % půjčky a buď nepřekračuje 1 000 000 EUR (nebo 500 000 EUR u podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a není poskytnuta na dobu delší než pět let, nebo nepřekračuje 500 000 EUR (nebo 250 000 EUR u podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a není poskytnuta na dobu delší než deset let. Pokud je půjčka nižší než tyto částky a/nebo je poskytnuta na dobu kratší pěti či deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této půjčky jako odpovídající poměrná část platného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

b) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě referenční sazby platné v době poskytnutí podpory.

3. Podporu sestávající z kapitálových vkladů lze považovat za transparentní podporu *de minimis*, pouze pokud celková částka vkladu z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*.

4. Podpora sestávající z opatření rizikového financování ve formě kapitálové či kvazikapitálové investice se v případě cílového podniku považuje za transparentní podporu *de minimis*, pouze pokud je v rámci daného opatření každému z cílových podniků poskytován kapitál pouze do stropu podpory *de minimis*.

5. Podpora sestávající ze záruk se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud došlo k použití jedné z těchto tří metodik:

a) záruka nepřekračuje 80 % příslušné půjčky a zaručená částka buď není vyšší než 1 500 000 EUR (nebo 750 000 EUR u podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a není

poskytována na dobu delší než pět let, nebo zaručená částka není vyšší než 750 000 EUR (nebo 375 000 EUR u podniků provozujících silniční nákladní dopravu) a není poskytována na dobu delší než deset let. Pokud je zaručená částka nižší než tyto částky a/nebo je záruka poskytnuta na dobu kratší pěti či deseti let, vypočítá se hrubý grantový ekvivalent této záruky jako odpovídající poměrná část platného stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2; nebo

b) hrubý grantový ekvivalent byl vypočítán na základě premií „safe-harbour“ stanovených ve sdělení Komise ⁽¹⁾; nebo

c) metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruky je podle jakéhokoli nařízení přijatého Komisí v oblasti státních podpor platného v dané době ještě před svým použitím oznámena Komisí a Komisí schválena, přičemž schválená metodika výslovně upravuje daný druh záruky a příslušných transakcí v kontextu uplatnění tohoto nařízení.

6. Podpora sestávající z jiných nástrojů se považuje za transparentní podporu *de minimis*, pokud daný nástroj disponuje prahovou hodnotou zajišťující, že nedojde k překročení příslušného stropu.

Článek 5

Kumulace

1. Podporu *de minimis* poskytnutou podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* poskytnutou v souladu s nařízením Komise (EU) č. 360/2012 ⁽²⁾ až do výše stropů stanovených v uvedeném nařízení. S podporou *de minimis* poskytnutou podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* ji lze kumulovat až do stropu stanoveného v čl. 3 odst. 2.

2. Podporu *de minimis* nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobitelné náklady nebo se státní podporou na tatáž opatření rizikového financování, pokud by taková kumulace překročila nejvyšší intenzitu podpory či částku podpory, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

Článek 6

Sledování a podávání zpráv

1. Do 31. prosince 2015 členské státy zřídí centrální rejstřík podpor *de minimis*. U každé z podpor *de minimis* poskytnutých v souladu s tímto nařízením orgány daného členského státu

⁽¹⁾ V současné době sdělení Komise o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na státní podpory ve formě záruk (Úř. věst. C 155, 20.6.2008, s. 10).

⁽²⁾ Nařízení Komise (EU) č. 360/2012 ze dne 25. dubna 2012 o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8).

rejstřík uvede informace o každém příjemci (mimo jiné zda se jedná o malý, střední či velký podnik, a hospodářské odvětví (kód NACE ⁽¹⁾ na úrovni oddílů) jeho hlavní činnosti), datum poskytnutí podpory a hrubý grantový ekvivalent. Obsahem rejstříku jsou veškeré podpory *de minimis* poskytnuté v souladu s tímto nařízením od 1. ledna 2016 včetně.

2. Do doby, než určitý členský stát zřídí centrální rejstřík evidující údaje za období tří let, vztahuje se na tento členský stát odstavec 3.

3. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*. V případě, že se podpora *de minimis* v souladu s tímto nařízením poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různé vysoké jednotlivé podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální částce podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 3 odst. 2. Před udělením podpory členský stát obdrží od dotyčného podniku prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle jiných nařízeních o podpoře *de minimis*.

4. Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* v souladu s tímto nařízením teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou podporu *de minimis*, kterou dotyčný podnik obdržel, nad strop stanovený v čl. 3 odst. 2 a zda jsou dodrženy veškeré podmínky stanovené v článcích 1 až 5.

5. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace nezbytné k doložení toho, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti účetních let ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se určitého režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední jednotlivá podpora. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy

podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel v souladu s tímto nařízením a s ostatními nařízením o podpoře *de minimis*.

6. Každý rok zašlou členské státy Komisi zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Obsah zprávy tvoří:

- a) celková výše podpory *de minimis*, kterou dotyčný členský stát během předcházejícího kalendářního roku v souladu s tímto nařízením poskytl, rozčleněná podle hospodářských odvětví a velikosti (malý, střední či velký podnik) příjemců;
- b) celkový počet příjemců podpory *de minimis*, kterou dotyčný členský stát během předcházejícího kalendářního roku v souladu s tímto nařízením poskytl, rozčleněná podle hospodářských odvětví a velikosti (malý, střední či velký podnik) příjemců;
- c) jakékoliv další informace týkající se uplatňování tohoto nařízení, které vyžaduje Komise a které upřesní včas před předložením zprávy.

První zpráva bude předložena do 30. června 2017 a bude obsahovat údaje za kalendářní rok 2016. Pokud daný členský stát všechny údaje požadované ve zprávách zpřístupnil veřejně, zaslání zprávy Komisi se již od něj nepožaduje. Komise každý rok zveřejní shrnutí informací uvedených ve výročních zprávách, mimo jiné celkovou výši podpory *de minimis* poskytnutou každým členským státem v souladu s tímto nařízením.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 2. únorem 2001 a 30. červnem 2007, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 69/2001, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

2. Všechny jednotlivé podpory *de minimis* poskytnuté v období mezi 1. lednem 2007 a 30. červnem 2014, které splňují podmínky nařízení (ES) č. 1998/2006, se považují za podpory, které nespĺňují všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a které proto nepodléhají oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

3. Po uplynutí doby platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

⁽¹⁾ V souladu s čl. 2 odst. 1 písm. b) a přílohou I nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

Článek 8

Vstup v platnost a doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dne 1. ledna 2014 a použije se od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. července 2013.

Za Komisi

[...] [...]

předseda
